

Al carrer

Un cop finalitzades les Jornades, es va fer evident la necessitat de vincular la teoria i la pràctica feministes. D'aquest impuls sorgiren revistes, bars, llibreries, editorials, associacions, vocalies, una casa de la dona i altres espais de debat.

Molts col·lectius decidiren crear una coordinadora per donar continuïtat al moviment; així nasqué la Coordinadora General del Moviment d'Alliberament de la Dona, de 56 grups, coneguda amb el nom de La Coordinadora Feminista.

El 28 de juliol de 1976 es constituï l'Associació Catalana de la Dona, vinculada al Partit del Treball d'Espanya, i s'obrí la Casa de la Dona a Barcelona —casal impulsat per Mujeres Libres i altres col·lectius com el grup LAMAR—, un espai obert de dones i per a les dones amb funcionament assembleari, seguint la tradició del feminisme radical.

El 1979 es fundà el Partido Feminista, un dels lemes del qual era «La revolució feminista, pel poder i la llibertat».

Organigrama de La Coordinadora Feminista. Centre de Documentació de Ca la Dona. Fons Mireia Boíl.

Trobada de l'Associació Catalana de la Dona al Palau Blaugrana, 2 de desembre de 1976. Arxiu Fotogràfic de Barcelona.

La Casa de la Dona. Centre de Documentació de Ca la Dona.